

Att mogna som kristen

*E*nsamhet ↔ *A*vskildhet

*F*ientlighet ↔ *G*ästfrihet

*I*llusion ↔ *B*ön

I sin bok "Att söka en helhet" beskriver Henri Nouwen om personlig andlig utveckling. Han lyfter fram tre trådar – områden – för att visa på hur vi kan mogna som kristna.

Den första tråden – området – handlar om att gå ifrån ensamhet till avskildhet. Utgångspunkten är att vi alla känner ensamhet i våra liv. Den kan förvandlas till avskildhet med Gud. När vi vågar känna in vår egen ensamhet kan vi också våga lämna den till Gud. Då öppnas en ny dimension av självvald ensamhet – avskildhet – där man är med-

veten om att ingen annan utom Gud någonsin kan förstå mig helt och hållet. Och att det räcker! Då kan jag våga vara mig själv bland andra på ett kravlost sätt. Jag begär inte längre att andra ska ta bort min ensamhet. Avskildheten kan ta sig många olika uttryck, både i min stilla vrå hemma och på t.ex. en fest bland många andra. Jag kan vara avskild med Gud även när andra finns runt omkring.

Den andra tråden – området – handlar om att gå från fientlighet till gästfrihet. Nouwen menar att vi kommer in i livet med en avoghet till andra människor. En avoghet som visar sig i brist på tillit och förtroende. Det i sin tur leder till att vi försöker skapa vår egen trygghet och en tillit till oss själva. I motpolen till denna fientlighet finns gästfriheten. Där associerar författaren till det tyska ordet gastfreiheit. Det är en hållning värden har till gästen som handlar om att låta gästen känna sig fri att vara sig själv hos värden. I förlängningen kan vi själva ha en sådan hållning till människor runt omkring oss, som på ett sätt är gäster i våra liv. Skapar vi förutsättningar för andra i vår närhet att vara sig själva? I vilken grad är vi gästfria med våra erfarenheter, känslor, tankar, våra fysiska tillgångar och inte minst vår tid? Sammantaget kan rörelsen från fientlighet till gästfrihet också uttryckas som att livet inte handlar om att få utan om att ge. Se Johannesevangeliet 10:10.

Den tredje tråden – området – ser ut att skilja sig väsentligt från de föregående två. Det verkar som att den inte går ihop med de övriga och ändå är kanske den här tråden

bland de mest grundläggande aspekterna på det kristna livet. Nouwen menar att vi börjar våra liv i en illusion. En illusion om oss själva, om andra människor och om världen vi har hamnat i. En illusion kan till exempel handla om att vi ser på vår omvärld utifrån att "människan är alltings mått", när vi istället får se saker utifrån Guds perspektiv. I livet med Gud får vi chans att se verkligheten på ett mera klart och tydligt sätt. Illusionerna som vi bär på och som vi odlar, blir avslöjade. Vartefter vi lever blir vi av med fler och fler illusioner. Ja, processen kan närmast liknas vid att skala en lök. I den processen växer insikten om att vi är skapade av Skaparen och det rätta förhållandet till Honom är vördnad och bön. En vördnad gentemot Gud som skapat oss och som älskar oss och istället för att tillbe våra illusioner tillbe den som är värd all vår tillbedjan, nämligen Gud själv.